

Til *indenrigsministeren* (21/8 80) af:

Alfred Hansen (DR):

»Vil ministeren drage omsorg for, at de menige CFere ikke bliver indsat på konflikt-ramte områder?«

Begrundelse

Under renovationskonflikten i København 1978, portørstrejken 1980 og Svaneparkkonflikten har det været på tale, at CFerne burde indsættes.

Dels har CFerne ikke en faglig uddannelse, der gør dem kompetente til at løse disse opgaver forsvarligt, dels må det kraftigt forømmes, hvis CF-korpset anvendes som instrument i en arbejdskonflikt.

Da civilforsvarsloven § 1, stk. 2, giver indenrigsministeren bemyndigelse til at indsætte CF, og da CFerne ifølge civilforsvarsloven § 42 gør sig skyldig i lydighedsnægtelse med deraf følgende risiko for bøde, hæfte eller fængselsstraf, hvis de af samvittighedsgrunde ikke vil deltage, vil jeg bede ministeren give en klar fortolkning af § 1, stk. 2, hvis formulering giver flere fortolkningsmuligheder, idet den er formuleret som en gummiparagraf.

Besvarelse (28/8 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Civilforsvarslovens § 1, stk. 2, giver indenrigsministeren adgang til at beordre civilforsvaret i aktion i fredstid ved »katastrofetilfælde samt under andre tilsvarende forhold, der gør offentlig indgriben nødvendig«.

Denne bemyndigelse er for tiden udnyttet for så vidt angår bekæmpelse af brande og olieskader, og der er givet bemyndigelse til at anvende det kommunale civilforsvars værnepligtige i forbindelse med digebrud i det sønderjyske marskområde.

Bortset fra disse tilfælde kan der imidlertid tænkes alvorlige nødsituationer for samfundet eller større befolkningsgrupper, hvor samfundets ressourcer, herunder civilforsvaret, må sættes ind.

En generel og udtømmende afgrænsning af, hvornår sådanne situationer foreligger, lader sig ikke foretage. Civilforsvaret bør dog i hvert fald kunne indsættes, når det er nødvendigt til beskyttelse af liv eller helbred. Udbringning af mælk til spædbørn, udbringning af brændsel til ældre og svagelige perso-

ner og opstilling af feltkøkkener til sikring af madforsyning er eksempler på assistancedelser, som civilforsvaret i givet fald kan anvendes om.

Civilforsvaret har ikke været anvendt i forbindelse med arbejdskonflikter, og der er ingen aktuelle planer om at indsætte civilforsvaret til løsning af sådanne konflikter. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at videregående virkninger af konflikter på arbejdsmarkedet kan være så alvorlige, at en indsats af civilforsvarets ressourcer kan komme på tale.

Spm. nr. 1201

Til *statsministeren* (22/8 80) af:

Grethe Fenger Møller (KF):

»Agter statsministeren at tage initiativ til, at staten eventuelt i samarbejde med amter og kommuner udarbejder beredskabsplaner, der kan sikre, at uskyldige mennesker ikke bliver ramt af en arbejdskonflikt – sådan som det bl. a. sker i disse dage på institutionen Svaneparken?«

Begrundelse

Det konservative folkeparti har tidligere bedt regeringen tage initiativ til udarbejdelse af beredskabsplaner, når samfundsvigtige anliggender trues af ulovlige konflikter eller andre aktioner. Statsministeren gav i december 1976 tilsagn om i forbindelse med den ulovlige oliekonflikt, at regeringen ville undersøge mulighederne for tilvejebringelse af det fornødne beredskab, så uskyldige ikke blev ramt. Statsministeren erklærede sig i folketinget indstillet på at drøfte spørgsmålet med andre partier. I den aktuelle situation omkring Svaneparken oplever vi, at åndssvage bliver ofre i en arbejdskamp. På samme måde som ved oliekonflikten i 1976 og i dette forår, er det på Svaneparken helt uskyldige mennesker, der rammes. Derfor bør regeringen overveje et initiativ, der kan imødegå sådanne situationer.

Besvarelse (3/9 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det ser nu heldigvis ud til, at den ulykkelige konflikt omkring Svaneparken er bragt til afslutning.